

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 3

פרשת אמור

(בהו"ל קדושים) ו' אייר

שנת ה'תשפ"ב

את היד של אמא, אז תלכו עכשיו ותנשקו את היד של אמא, וראש הישיבה סיפר על האר"י ז"ל שהיה הולך בכל ליל שבת לנשק את היד של אמא שלו אפילו שהוא היה גר מאד רחוק.

אחרי זה ראש הישיבה הוציא את "דפי המעשיות של תפילה" שהילדים הביאו הביתה מהתלמוד תורה ומבית הספר, וראש הישיבה אמר "עכשיו נקריא מעשיות של תפילה" וכל הילדים באו כדי לשמוע את הסיפורים היפים וראש הישיבה התחיל לספר.

באמצע הגיעו לסיפור שילדה סיפרה, שהיא רצתה בובה, והיא התפללה להשם שהיא תקבל בובה, והיא קיבלה בובה וראש הישיבה אמר "אצלנו לא קונים בובות, בובות זה עבודה זרה. אם רוצים לקנות בובה חותכים לה האף".

בהמשך ראש הישיבה שאל את השאלות על הפרשה והוא גם ענה את התשובות, ראש הישיבה עשה את זה עם ניגון "מהי פרשת השבוע? פרשת בראשית". וכן הלאה עם כל השאלות.

כולם ירצו להתחתן רק עם בחורים מהישיבה

אחר כך ראש הישיבה סיפר מה שמוהרא"ש אמר לו לפני שנים, בשנה השנייה לפתיחת הישיבה, "שיבוא יום וכל הבנות ירצו להתחתן רק עם בחורים מהישיבה", ובאמת היום רואים שזה כך בנות רוצות רק את תלמידי היכל הקודש, יודעים עליהם שהם קיבלו בכל שנות הבחורות את ההקדמות הנכונות לחיים.

אחר כך הילדים אמרו שהם רוצים לעשות הצגה, זה היה מאד מעניין לראות איך כל אחד התחפש עם סמרטוטים על הראש, אחד עם טורבן, אחד עם איזה כובע מעניין... והם עשו הצגה. הם התנהגו בצורה מעניינת והם צחקו.

ראש הישיבה שיחק איתם יחד ואמר להם שלום עליכם! מאיפה באתם? מה עושים שם? וראש הישיבה צחק אתם ביחד, כל מי שישב שם צחק ונהנה, הסתכלתי מהצד והתפעלתי איך שהראש הישיבה יורד לרמה שלהם ומבלה איתם וממלא את הבית בשמחה.

אחרי זה ראש הישיבה ציין שפעם ההצגות בבית היו מסיפורי צדיקים וראש הישיבה ביקש מאחד הילדים הגדולים שילמד את הילדים הקטנים איך עושים הצגה של סיפורי צדיקים.

שבת פרשת בראשית

סעודות שבת פרשת בראשית, ופרשת נח חלק א'

לאהוב את השם

כשראש הישיבה שליט"א מזג את הגביע לקידוש, אחד הילדים אמר "אני לא אוהב יין", אמר לו ראש הישיבה זה בסדר לא צריך לאהוב יין צריך לאהוב את השם!

אחרי קידוש חילק ראש הישיבה כוסיות מיץ ענבים לכולם, ואחד הילדים שיחק עם הכוסיות, אז ראש הישיבה אמר לו שלא ישחק עם זה וראש הישיבה הוסיף שזה לא דרך ארץ להכניס את האצבע לכוס של מישהו אחר.

בסעודה סיפר ראש הישיבה: "היום בבית הכנסת לימדתי את יוסף נ"י דבר מאד חשוב, שאם הוא משתעל שישים את היד על הפה", "גם את הערשי נ"י לימדתי דבר מאד חשוב, היום הגיע ילד לבית הכנסת עם מציצה וחילק לכולם ואמרתי להערשי שלא יקח מזה כי זה מעביר חיידקים ואפשר לקבל מזה פצעים על הלשון".

אחר כך ראש הישיבה אמר ש"בראשית" זה ראשי תיבות ב'סוף יתקבל ת'ורת ר'בינו א'ליעזר ש'למה וזה גם ראשי תיבות "י'ואל ב'ן ר'יצא ר'עכיל ת'למיד ר'בינו א'ליעזר ש'למה".

מי צריך חברים

אחרי הדגים מזג ראש הישיבה כוס מיץ ענבים וסודה ושלח לאשתו - כמו בכל שבוע. באמצע הסעודה שוחחו מתי הדיין שליט"א יעבור לגור בקריה ומישהו אמר שלא יהיה לו חברים בקריה ... ראש הישיבה תמה ושאל 'חברים?!' מי צריך חברים?! יש לו את אשתו ואת הילדים, מה עוד צריך?

אחר כך שרו זמירות, והביאו את המרק לשולחן, באמצע אכילת המרק אמר ראש הישיבה לילדים הבה ונשיר לאמא "את האמא הכי טובה בעולם" והילדים התחילו לשיר "את האמא הכי טובה בעולם", וככה שרו כמה פעמים. אחרי שגמרו את המרק נענה ראש הישיבה ואמר "איזה מרק טעים! זה היה יותר טעים מכל שבוע!"

תנשקו את היד של אמא

ראש הישיבה אמר לילדים: היום הלכנו לבית הכנסת עוד לפני זמן הדלקת הנרות, והילדים לא הספיקו לנשק

אחר כך לקח ראש הישיבה את אחד הדפים שהילדים הביאו מהתלמוד תורה וראש הישיבה סיפר את סיפור הפרשה עם התמונות והראה לכל הילדים. ראש הישיבה סיפר לילדים שאדם הראשון נתן שמות לכל החיות וראש הישיבה הראה לכל הילדים "תראו, הנה האריה, האריה הוא מלך החיות. והנה הג'רפה, ג'רפה זה חיה כשרה אבל לא אוכלים אותה כי לא יודעים איך לשחוט אותה. ומי יכול לחפש את הדוב?" כל הילדים ניסו לחפש את הדוב. וככה ראש הישיבה המשיך לספר את הפרשה.

אחר כך הגישו את הבשר ושרו זמירות, באמצע נשמע דפיקה בדלת, אחד הילדים הלך לפתוח את הדלת והוא אמר שהחתן פה. החתן ... נרו יאיר הגיע לבאטע. כל הילדים צעקו הידד! השבוע זה "שבת קאפעלוטש" (שבת שחובטים על הכובע) ונוכל לדפוק על הכובע שלו! אז ראש הישיבה אמר שאף אחד לא ידפוק על הכובע! רק תגידו לו מזל טוב! ראש הישיבה רקד אתו סימן טוב ומזל טוב ... והלביש אותו עם השטריימל והיה שם מאד שמח.

אחר כך ברכו ברכת המזון, היה מאד יפה לראות איך ראש הישיבה מברך עם הילדים עם מנגינה בנעימות.

שבת פרשת נח תשפ"ב (חלק א')

תודה לה' שזכיתי לאכול בשב"ק פרשת נח סעודה אצל ראש הישיבה שליט"א, זאת הייתה חוויה מדהימה, כל שניה היה בשבילי תענוג עילאי, היה כל כך שמח וכולם נהנו מכל רגע.

בברסלב לא מזלזלים באף אחד

כשהגעתי, ראש הישיבה אחז בידו את הקונטרס "עצתו אמונה" של השבוע הנוכחי וסיפר לילדים את הסיפור של "עצתו אמונה לילדים", כל הילדים ישבו סביב השולחן מרותקים לסיפור, ראש הישיבה סיים את הסיפור והפטיר: בחסידות פלונית צוחקים מחסידות אלמונית, וחסידות פלמונית מזלזלים בחסידות היריבה, אבל בברסלב לא מזלזלים באף אחד!

בבית התעופף זבוב גדול סביב כולם, וזה הציק לכמה אנשים, אמר להם ראש הישיבה: זה כלום, זה בסדר, גם בתיבה היו זבובים.

ראש הישיבה התחיל לשיר זמירות יחד עם הילדים, אך אחד הילדים לא שר, אז ראש הישיבה הוכיח אותו למה הוא לא שר, רבינו הרי ציווה לשיר זמירות.

ראש הישיבה ציווה על הילדים שיסדרו את המשחקים, ואחד הילדים התלונן ואמר "אבל ... לא מסדר" אמר לו ראש הישיבה "אם הוא לא מציית תציית אתה..."

אשתו של ראש הישיבה הייתה קצת באי נעימות מזה שהגביע לא היה מצוחצח ומבריק, אבל ראש הישיבה הרגיע אותה ואמר לה "הבא ונחשוב שזה גביע אנטיקה..." הילדים שאלו "מה זה אנטיקה?" וראש הישיבה הסביר להם מה זה.

בנו של ראש הישיבה בן השנתיים היה במצב רוח

ירוד, ועשה 'ברוגז', וכל מה שאמרו לו או שאלו אותו הוא רק משך עם הכתפיים, וראש הישיבה חיקה אותו ואמר "מענדל תעשה ככה" (וראש הישיבה משך בכתפיו), ראש הישיבה אמר לכל הילדים למשוך בכתפיים... כעת הוא כבר לא יוכל לעשות את זה, כי כולם עושים את זה וזה כבר לא מעניין...

לאחר מכן ראש הישיבה שאל את מענדל שאלה מסויימת, אבל הוא התעלם, אשתו של ראש הישיבה אמרה לראש הישיבה שהוא מומחה בלהתעלם ולא להתייחס ... ענה לה ראש הישיבה, שרבינו אמר זה הדבר הכי טוב לעשות בשעת מחלוקת להתעלם ולא לענות.

לפני קידוש שאל ראש הישיבה "מי ירים השבוע את הכוס?" וראש הישיבה אמר לאורח ... מקנדה שיגביה את הכוס. כולם נעמדו לקידוש וראש הישיבה אמר שבקידוש צריך לעמוד כמו בקדושה, רק ההבדל הוא שבקידוש לא צריך לעמוד עם רגליים ישרות.

אחרי קידוש קיבל אחד הילדים מכה באצבע, וראש הישיבה אמר לו "תשתה מיץ ענבים (מקידוש) וזה יעבור לך".

החלה ודגים היו מאד טעימים

לפני נטילת ידיים נעמדו כל הילדים בשורה ליד הכיור, וראש הישיבה נטל לכולם את הידיים, אחרי הדגים אמר ראש הישיבה לאשתו, "החלה ודגים היו מאד טעימים!"

ראש הישיבה סיפר שבחור סיפר לו, על סביו, שהוא קם כל יום לפנות בוקר ומתפלל כותיקין, ואחר כך הוא נוסע לבורו פארק לאכול ארוחת בוקר עם אמו, וראש הישיבה סיים עכשיו אני מבין למה יש לו כאלו ילדים טובים, בגלל שהוא מכבד את אמו בצורה נפלאה כל כך.

מי יודע מה אני אוהב

הילדים שוחחו בינם לבין עצמם על דבר מאכל מסויים, אם הם כן אוהבים אותו או לא, שאל אותם ראש הישיבה "מי יודע מה אני אוהב?" וכל הילדים צעקו "את הקדוש ברוך הוא!", "מניין אותם יודעים?" שאל אותם ראש הישיבה, והילדים ענו שאבא אומר את זה כמעט כל יום, ולכן אנחנו יודעים כל כך טוב.

אחר כך שרו זמירות והכניסו את המרק, ראש הישיבה האכיל את התינוק, הוא נתן לו מרק וגם חתיכה קטנה של קניידל (כופתאה). וראש הישיבה אמר שמה שמאכלים את הילדים כשהם קטנים, את זה הם יאכלו כשהם יגדלו, אחד הילדים שאל, לי גם נתנו לאכול מרק כשהייתי קטן? ענה ראש הישיבה שכן, וראש הישיבה החווה על אחד הילדים, ואמר, שאותו לא האכילו דגים כשהוא היה קטן, וכיום הוא באמת לא רוצה לאכול דגים.

אחרי המרק הוציאו את דפי 'מעשיות של תפילה' של הילדים, וראש הישיבה סיפר את ה'מעשיות של תפילה'. באמצע הלכו כמה מהילדים לשחק, וראש הישיבה התלונן ואמר "אף אחד לא מקשיב לי", עד שאחד הילדים אמר "אבא, אני כן מקשיב!" וראש הישיבה המשיך לספר.

המשך בשבוע הבא אי"ה